

Jeg må forstå hr. Thulesen Dahl sådan, at han vil være helt åben over for, at vi i det videre arbejde beder ministeren om at prøve at tænke mere konstruktivt på, at man når derhen, hvor man gerne vil, men uden at lave en hel masse, undskyld udtrykket, tåbeligheder med at skulle have registreringer og regninger i 60-millioner-kroners-klassen.

Det forstår jeg simpelt hen ikke, og det giver i øvrigt ingen mening, efter alt hvad jeg har kunnet samle op af ekspertviden på området.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg står ved det, jeg har sagt, at det kigger vi meget gerne på og tager en fordomsfri diskussion af det. Vi har bare et klart mål med det her, og det er, at kommunerne får et tilstrækkeligt incitament til det, de skal tage sig af til gavn for patienten.

Om man kan skrue systemet sammen på en enklere måde, vil der givet være nogle, der har gode forslag til. Så kigger vi på det, og så vejer vi fordele og ulemper ved det og tager en god diskussion om det. Det er jo egentlig også derfor, at vi på forskellig vis har sagt til regeringen, at vi var med på, at man kiggede på nogle af forslagene med henblik på, om man kunne komme nogle i møde uden at bryde hovedarkitekturen.

Der har vi nok følt, at det har været noget svært at få nogle meget, meget konkrete bud på, hvad det så i givet fald er, man skal ind og røre ved for at kunne opnå enighed, men vi har valgt at sige, at øvelsen skal foregå.

Det skal den også nu, så vi ser meget gerne på et konstruktivt bidrag fra hr. Ole Stavad til det.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg tror da godt, at jeg vil lægge mig i forlængelse af det, for det interessante her er jo så, hvad et tilstrækkeligt incitament er. Hr. Thulesen Dahl er inde på, at det, der skal til, er et tilstrækkeligt økonomisk incitament til at forpligte kommunerne til forebyggelse.

Den eneste viden, vi har på det her område, siger, at man måske med en virkelig gedigen indsats kan undgå 2-5 pct. af indlæggelserne. Det er en undersøgelse fra 2003 fra et mellemstort sygehus. Hvis vi omregner det til en indlæggelsestakst på 3.000 kr., så betyder det altså, at en kommune med 20.000 indbyggere, hvis det virkelig lykkes den at få alle 5 pct. af de mulige medicinske indlæggelser forebygget, har i alt

600.000 kr. at gøre godt med. Hvor meget forebyggelse får man for 600.000 kr.? Er det et tilstrækkeligt incitament for hr. Thulesen Dahl?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Man kan diskutere, hvor man skal lægge niveauet for at sikre det tilstrækkelige incitament. Det vil jeg meget gerne være med til at diskutere. Det afgørende for mig er bare, at kommunen har det. Jeg mener virkelig, at vi har noget af et hængeparti her, som vi bør gøre noget ved, og vi burde have en fælles interesse i at gøre det langt, langt bedre, end vi gør det i dag.

Når vi ser patienter, som vandrer ind og ud af sygehusene, altså svingdørspatienter, fordi der overhovedet ikke bliver taget hånd om dem i et tilstrækkeligt omfang, når de kommer hjem fra et sygehus, så er det altså ikke godt nok, og så må vi gøre det bedre. Skal man skrue på noget, for at der er et endnu større incitament end det, der ligger her, må vi kigge på, hvordan vi sikrer det.

Jeg tror jo i udgangspunktet på, at kommunerne meget gerne vil. Jeg tror på, at kommunen faktisk gerne vil gøre det godt for de borgere, der bor i kommunen. Derfor tror jeg ikke nødvendigvis, at der skal ret meget til, for at kommunen også økonomisk har en interesse, der gør, at kommunen siger, at så gør vi noget ekstra.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes, det illustrerer, at i forligskredsen her har man ikke beskæftiget sig meget med økonomiske spørgsmål, for det har ikke haft interesse i forbindelse med at lave kommunalreformen.

Hvis man seriøst kan mene, at hvis man giver 30 kr. pr. borger i en mellemstor kommune, så vil det fuldstændig ændre kommunernes adfærd med hensyn til forebyggelse, at 30 kr. pr. borger som den maksimale gevinst er et incitament, der vil betyde alverden, så tror jeg, at vi må sige, at så bidrager det til billedet af, at det her er et økonomisk mismask.

Men jeg vil også godt lige tage fat i den anden del, det aktivitetsbestemte, for det ligger i forlængelse af det, vi diskuterede tidligere. Som et led i forligskredsen må jeg gå ud fra, at det, vi ser her, er det, vi kan tage til indtægt også for, hvad Dansk Folkeparti mener. Er det ikke rigtigt forstået, at det aktivitetsbestemte tilskud reelt set giver mulighed for dem, der er lavprodukti-